

Христос воскрес, браћо и сестре!

Велики је празник Васкрсење Христово, празник над празницима и славље над слављима, како каже црквена песма. Тај празник не траје један дан као остали празници у години, не траје ни три дана ни седам дана него траје пуних четрдесет дана. Цело то време, од Васкрса до Спасовдана, поздрављамо се са радосним поздравом *Христос васкрсе!* и одговарамо *Ваистину васкрсе!* Тиме ми сведочимо нашу веру у истинитост Васкрсења Христовога, тиме сведочимо и то да смо ми православни хришћани, да смо крштени у име Господа Христа и да смо се у Њега обукли као што каже: Који се у Христа крстите у Христа се обукосте. То показује, браћо и сестре, да смо на путу који је Господ проповедао када је рекао: „Ја сам пут, истина и живот.“ Тај пут, Господ Христос, Његов живот јесте и пут свакога хришћанина.

То чудо преславно и предивно Васкрсења Христовога које смо јуче прошли, које и данас и убудуће славимо свих ових дана, јесте по свему необично. И од многих негирано као нешто што је немогуће. Али у свету има много ствари које људима нису јасне али постоје сведоци, постоје они који су гледали, они који су били са Њим васкрслим и који нам о томе сведоче. Пре свега Свети Апостоли којима се Господ јављао, како каже Свето Писмо, четрдесет дана и говорио о тајнама Царства Небескога. Своју Божанску науку коју је проповедао три и по године, Он је наставио да проповеда и четрдесет дана после Васкрсења и да утврђује Своје ученике у исправност Његове науке и Његове вере коју је Он њима оставио. И они су то заиста прихватили свесрдно. Они су се преобразили у том сталном контакту са васкрслим Господом од оних плашљивих ученика који су побегли када је Господ ухваћен у Гетсиманском врту, од онога апостола који се одрекао три пута Господа Христа пред неком слушкињом тамо, они су постали непобедиви борци и проповедници васкрслога Господа. И њих дванаест ученика кренули су по заповести Господњој по целом свету да проповедају Јеванђеље о Царству Небескоме а који са на крају крајева своди на Васкрсење Христово и на наше васкрсење у последње дане када дође крај овога света и века, када Господ буде поново дошао као судија да свакоме да по делима његовим и да суди живима и мртвима. Јер Христово Васкрсење јесте залог и нашега васкрсења. Господ је више пута говорио у Својој науци: „Ко верује у Мене и ако умре живеће“ и „Сваки који верује у Мене неће видети смрти до века.“ И још је говорио о Царству Своме Небескоме и о Животу Вечноме ради чега је Он и дошао на земљу да људима објави и да им дарује Живот Вечни.

Ето, тај Живот Вечни јесте у ствари васкрсење, васкрсење са Господом Христом, у Господу Христу и ради Господа Христа. Када дође тај дан васкрсења, браћо и сестре, онда ће васкрснути сви људи од Адама до последњег човека на земљи али њихова судбина после васкрсења неће бити једнака за све. То је Господ показао у оној причи када је говорио о ономе пастиру који раздељује овце од јагњади, овце са једне стране а јарад са леве стране. И тада је показао да ће они који су са десне стране бити благословени и отићи у Живот Вечни а они са леве стране, назвао их је проклетима и упутио их у огањ вечни. Дакле, вечно је и једно и друго, с тим што је Вечни блажени Живот у Царству Христовоме у гледању лица Божијега, наслађивању Његовом добротом, Његовим даровима а вечност у аду то је онај црв који не умире и огањ који се не гаси. А од чега ће зависити где ће ко да оде, браћо и сестре? Зависиће искључиво од живота овде на земљи. Како смо овде живот свој провели, како смо живели, да ли смо испуњавали заповести Божје, да ли смо веровали

у Господа Христа, да ли смо живели по Његовој науци, клонили се греха а које починимо од немоћи и слабости, које исповедамо, да се кајемо, да исправимо себе, да чинимо добро другима а не зло, по томе ће Господ препознати оне који су његови јер каже: „Онај који Ме љуби врши Моје заповести.“ А без љубави према Господу Христу нема ни вечнога спасења.

Нека би Господ, молитвама Свете Богородице, Светих славних свехвалних Апостола који нам ову веру проповедаше и оставише и молитвама Светитеља Божјих који ову веру потврдише, посведочише, нека би и нама Господ дао снаге духовне и телесне да ову веру праву одржимо, очувамо неокрњену, неупрљану, неосакаћену, да по њој живимо и да се на њој учимо наша млађа покољења децу и омладину, да би се име Божје у нашем народу славило од сада па до века и да би нас Господ све примио у Царство Своје Небеско, да и ми тамо са свима Светима слаavimo Њега чудесног и васкрслог Господа са Оцем и Духом Светим кроза све векове и сву вечност. Амин!